

“Het gaat met het Rijk van God – zegt Jezus- als met een man die zijn land bezaait; hij slaapt en staat op, ’s nachts en overdag, en onderwijl kiemt het zaad en schiet op, maar hij weet niet hoe.” Wellicht is het u opgevallen dat de mais hier op de akker van de abdij in een week tijd heel hard is gegroeid. Wat zon en regen in een week allemaal niet doen zonder dat er een mensenhand aan te pas komt! In het evangelie gebruikt Jezus het groeien van het gewas als beeld voor de werking van God in ieder van ons en van onze eigen geestelijke groei.

Wij kunnen zaaien wat we willen, maar de groei hebben we niet in de hand. Voor een belangrijk deel zijn we afhankelijk van het weer. Maar los daarvan hebben we op de groeikracht van het zaad geen enkele invloed. Inderdaad is het een kwestie van geduld hebben: slapen gaan en opstaan en wachten tot er wat uit de grond komt. Wat opvalt in deze vergelijking (en dat is de clou), is dat het Rijk van God geen plaats is, geen veld, geen tuin, geen gebied door grenzen omgeven. Het Rijk van God is niet statisch, maar dynamisch, constant in ontwikkeling. Het is een groeiproces.

Wat Jezus ons wil duidelijk maken is dat de werking van God in ons leven zich op een met groei vergelijkbare manier voltrekt. God heerst niet met macht en geweld, maar Hij is als de stille kiemkracht in de diepte van ons hart. Zoals Paulus in de tweede lezing getuigt *leven wij in geloof, wij zien God niet*. Maar we ervaren diep in ons een hang naar geluk, een stil verlangen dat ons gaande houdt in het leven. Hoe velen zijn er in onze tijd niet op zoek naar zingeving van hun leven? Hoe velen vinden niet een ongekende veerkracht in hun bestaan om tegenslagen en verdriet te boven te komen?

Als we bidden om de komst van het Rijk Gods dan zou je denken dat dit Rijk het perfecte eindpunt, de volmaakte voltooiing is van een lange wordingsgeschiedenis, maar niets is minder waar. Jezus wil met deze vergelijking laten zien dat God vanaf het zaaien tot en met de oogst actief bezig is met de ontwikkeling van het zaad. Met andere woorden: héél het omvormingsproces waarin we als gelovige mens betrokken zijn maakt deel uit van het Rijk van God. God is het die de groeikracht geeft en die ook maakt dat we tot volle wasdom komen; dat we als mens ons einddoel bereiken.

Wat betekent dat nu concreet voor ons persoonlijk leven, als christenen anno 2018? Als Jezus constateert dat de aarde uit eigen kracht vruchten voortbrengt dan kunnen we dat ook naar het spirituele vlak vertalen. Wij denken te vaak dat wij alles uit eigen kracht moeten doen. Zo zit onze huidige samenleving ook in elkaar. Zo worden we gevormd. Je moet presteren; alleen resultaten tellen; je moet jezelf bewijzen; jezelf profileren. En in die prestatiegerichtheid zijn we ook bezig met onze relaties. Ook in onze relatie met God. We moeten vooral veel doen; laten zien wat we kunnen. En we mogen vooral niet falen. Maar we vergeten dat we het leven om niet hebben gekregen. Vergeten ook dat God ons eerst heeft liefgehad, nog voordat wij enig besef van Hem hadden. Hij is ons altijd voor. En Hij is er altijd voor ons. Dankzij Hem zijn we, leven we en bewegen we. Het Rijk van God is niet de beloning voor onze goede daden, maar komt van de hemel naar de aarde.

Gods Rijk is niet het resultaat van ónze inspanningen: het wordt ons geschonken en het gebeurt aan ons; het groeit in ons. In de mate ook dat wij het ruimte geven en laten gebeuren.

Net als de man die zijn land bezaait, slapen ook wij en staan op, 's nachts en overdag, en onderwijl groeit het Rijk van God in ons. Een kiemende plant moet je in de grond laten staan, want als je voortdurend kijkt of er al wortels aan zitten sterft de plant. Iedereen die enige ervaring heeft met geestelijke begeleiding weet dat je veel geduld moet hebben, want we hebben allemaal tijd nodig om te groeien, fysiek net zo goed als psychisch, intellectueel en spiritueel. *“Eerst de groene halm, dan de aar, dan het volgroeide graan in de aar.”* Die groei voltrekt zich in het alledaagse, en vaak zo saaie, leven van slapen en weer opstaan. De blijde boodschap van het Godsrijk zegt ons vandaag dat God de Heer tijdens heel dat groeiproces werkzaam aanwezig is in ons hart, in ons leven. Hij is zelf onze groeikracht. Door Hem mogen we groeien. En Hij heeft geduld met ons.

God is er dus in alle fases van ons leven, van geboorte tot graf. God was ook bij ons aan het begin van onze ontwikkeling als mens, in onze kindertijd, in de puberteit en in onze volwassenheid; ook in tijden dat het slecht met ons ging, dat we te lijden hadden, dat we fouten maakten. Ook daar waarover we ons nu schamen; gedrag waarvan we nu spijt hebben. Het Rijk van God is groei. Over pijn, schade en schande kun je heen groeien; uitgroeien totdat we rijp zijn voor de oogst. En zo zijn er dus in dat Rijk van God de groene halmen van de beginnelingen, de aren van de gevorderden en het volgroeide graan in de aren van diegenen die geestelijk uitgerijpt zijn. Ooit waren we allemaal groentjes. Maar niets in onze ontwikkeling valt buiten Gods liefdevolle aandacht en zorg.

Die groei is echter niet alleen voor onszelf. Al voelen we ons nog zo klein, zo klein als een mosterdzaadje: we zullen een reuzenboom worden, zegt Jezus. En in de schaduw van die boom zullen de vogels kunnen nestelen. Het Rijk van God is bestemd voor alle mensen van goede wil. In het huis van de Vader is ruimte voor velen. Onze persoonlijke groei, alsook de groei van onze geloofsgemeenschap, van de Kerk, is bedoeld om schaduw te bieden aan de velen die hun toevlucht zoeken bij God; om een plek te bieden voor allen die zich in Gods nabijheid willen nestelen. En het zal een bont gezelschap zijn: “vogels van allerlei gevederte” voorspelde Ezechiël. De Heer geeft ons aan elkaar; Hij rekent er op dat we zorg dragen voor elkaar. Uiteindelijk rusten wij allen in Zijn schaduw en rijpen totdat de vrucht van ons leven het toelaat dat de Heer de sikkel er in slaat en ons voorgoed zal oogsten en bergen in zijn hemelse heerlijkheid. En mochten iemand twijfelen aan zijn eigen groeikracht: De Heer brengt dorre bomen tot bloei. Het is dus nooit te laat. Amen.